

Romanian Translated by:

Alina Oana Zamosteanu, Ph.D.,

Psychologist, Family Therapist

Associate Professor, University Tibiscus, Timisoara, Romania

A fi Terapeut Sistemic în Familie și Organizații

Célia M.D.Sales¹ & Francisco Xavier Pina Prata²

¹Universidade Autónoma de Lisboa, Centro de Investigação em Psicologia (CIP/UAL), Portugal and Centro de Investigação e Intervenção Social (CIS- ISCTE/IUL), Portugal
Associação Portuguesa de Terapia Familiar e Comunitária (APTEFC)

²Faculdade de Psicologia e de Ciências da Educação de Lisboa, Portugal
Associação Portuguesa de Terapia Familiar e Comunitária (APTEFC)

Acest articol este o contribuție a unuia dintre pionierii terapiei de familie în Europa, F.X. Pina Prata. Bazat pe un interviu, cu scurte note biografice și contextuale, vom începe prin reexaminarea largului său concept sistemic, de exemplu, recunoașterea invariabilelor oricărui sistem uman, fie el familie, comunitate sau organizație. Aplicarea practică a acestor principii este ilustrată de evenimente din viața sa personală, precum și relatări ale unor intervenții organizaționale și de familie. Dialogul este apoi îndreptat spre ceea ce este, în realitate, terapia: ce deosebește intervenția clinică sistemică de alte psihoterapii și dezvoltarea la care este supus cineva de-a lungul vieții – de la a face terapie la a fi terapeut. În plus față de conținutul acestui articol, o transcriere a dialogului permite cititorului să devină conștient maniera creativă, metaforică, recursivă și pe deplin etică a lui Pina Prata.

Cuvinte cheie: Pina Prata, terapia de familie, organizații, abordare sistemică, a fi terapeut.

Ascultarea Reflectivă și Anchetarea Negativă: Două Exerciții Pentru îmbunătățirea Comunicării în Cuplu

Karl Tomm¹ și Jill Acton²

¹Professor de Psihiatrie la Universitatea din Calgary,
Director al Centrului de Terapie Familială Calgary

² Psihiatru privat, Vernon, B.C., Canada

Această lucrare prezintă o serie de măsuri concrete sub forma a două exerciții distincte care pot ajuta cuplurile să comunice mai reușit în co-construirea unei

mai bune înțelegeri reciproce și a experiențelor lor în propria relație. Structura fiecărui exercițiu permite o trecere de la centrarea pe sine spre centrarea pe celălalt printr-un proces comun de co-construire de mai mult consens în realitățile lor.

Cuvinte cheie: ascultare, exercițiu de comunicare, terapie de cuplu, co-construirea de înțelegere.

Studiu Calitativ Bazat pe Analiza Interpretativă Fenomenologică Pentru Explorarea Experienei Clinicienilor a Muncii cu Clienții Intr-o Varietate de Medii

Aurora Bracelli

Terapeut familial sistemic și practician parental, Doncaster, Marea Britanie

Datorită schimbărilor de politici naționale și bugetelor în scădere, terapeuții sunt din ce în ce mai mult chemați să își exercite activitatea în afara mediului clinic, uneori în conformitate cu preferințele lor, dar alteori nu. Scopul acestui studiu este acela de a obține o introspecție asupra experienței clinicienilor în munca în diferite medii, pentru a stabili bazele preferințelor lor și evalua dacă și modul în care diferite medii au impact asupra lor și clienților lor angajați în terapie.

O căutare în literatura de specialitate a relevat puține studii care abordează aceste aspecte ale experienței clinicienilor, dar un consens considerabil asupra faptului că cercetarea în acest domeniu este necesară. Folosind interviuri semi-structurate în cadrul unei metodologii de analiză interpretativă fenomenologică, cinci respondenți au relatat experiențele lor.

Cinci teme principale au reieșit din interviuri, și anume Scop terapeutic, Control și autoritate, Profesionalism, Factori de condiționare și pragmatism, dar, la final, preferințele nu au fost universale, astfel că ce funcționează pentru o persoană, nu funcționează pentru o alta. Aceste teme principale s-au dovedit a fi o întrezărire tantică a constatărilor semnificative pe care un studiu mai cuprinzător, cu un eșantion reprezentativ mai mare, le-ar putea produce. Autorul concluzionează că formarea în mediul de acasă este o zonă care în special necesită mai multă cercetare, deoarece se pare că, în prezent, formarea are loc doar în clinică.

Cuvinte cheie: analiză interpretativă fenomenologică (IPA), calitativ, preferințe, medii, la domiciliu, în clinică, formare.

Realități Terapeutice și Dialogice: Corp, Sentiment, Limbă și Lume¹

John Shotter

Profesor Emerit de Comunicare
Universitatea din New Hampshire, S.U.A.

Ceea ce este special cu privire la toate schimburile noastre structurate dialogic este desfășurarea lor emergentă, dinamică, creativitatea lor imanentă, unicitatea lor și nefinalitatea lor: în interiorul lor, mai devreme sau mai târziu, ceva nou unic este creat, care este strâns legat de situația în care acesta este creat, dar care este încă deschis pentru dezvoltare în continuare. Acest eveniment al unui „moment terapeutic” apare atunci când acel *ceva nou unic* deschide căi noi, neobservate anterior, înspre viitor. Crearea unor astfel de evenimente noi unice se datorează, voi argumenta, modului în care funcționează reacția spontană a corpurilor noastre, într-o anumită măsură, pentru a da „formă expresivă” unicității sentimentelor noastre, așa cum le materializăm noi (Todes, 2001). Ce schimbări în noi, în astfel de întâlniri, nu sunt învățarea noastră de noi fapte sau biți de informație, ci învățarea noastră a *noi căi de a ne raporta* pe noi înșine la ceilalți și la alteritate în lumea din jurul nostru, mult mai adecvate pentru nevoile noastre și prosperitatea noastră umană. În discutarea acestor aspecte mă voi baza pe munca atât a lui Bakhtin (1986), cât și Wittgenstein (1953), deoarece ambii examinează modul în care „arătăm” sau „afișăm” relațiile noastre cu mediile noastre sub forma elocvenței noastre și a altor expresii.

Cuvinte cheie: întruchipare, sentimente, expresivitate, responsivitate, dialogic.

1. Lucrare susținută în plen la al XIX-lea Congres Mondial de Terapie, *Terapia de familie: pace, dreptate și vindecare*, în Amsterdam, 30 martie - 2 aprilie 2011. Într-o anumită măsură am păstrat tonul oarecum personal al discuției, deoarece precum vom vedea, *tonul* unei expresii transmite ceva din „sentimentul interior” care modelează exprimarea.

Familia i Individul în Anorexia Mintală în Adolescență: O Experiență a „Timpului Suspendat”

Luigi Onnis

Profesor de psihiatrie

Universitatea de Psihologie Clinică „La Sapienza” – Roma

Directorul IEFCoS: Institutul European de Formare și Consiliere Sistemică

Este descrisă o abordare clinică complexă a problemelor de anorexie și bulimie la adolescenți. Această abordare este inspirată, la un nivel teoretic, de modelul sistemic și, la nivel practic și terapeutic, de importanța muncii cu familiile, pe baza probelor de utilitatea implicării familiilor în tratamentul tulburărilor de alimentație la adolescență. Eficacitatea tratamentului *cu* familia este documentată nu numai prin cercetările clasice ale lui Minuchin, dar și de mai multe studii recente, care subliniază utilitatea terapiei familiale multiple. Familia este considerată ca un sistem în care multiple niveluri ar trebui explorate: nivelul de interacțiune a valorilor comune și „miturile familie”; „aici și acum”, precum și poveștile într-o perspectivă transgenerațională.

Cuvinte cheie: anorexie, bulimie, terapie sistemică, intergenerațional, mituri familiale, tulburări de alimentație.